

§ 12. Den resterende del af udgifterne udredes af de lodsejere, som skønnes at have nytte og interesse af arbejdets udførelse. Fordelingen fastsættes af landvæsensretten, der pålægger de enkelte ejendomme de fornødne bidrag.

Stk. 2. Der kan dog aldrig pålægges de pågældende arealer et beløb, der er større end værdien af de fordele, der tilføres arealerne. Resterer der herefter en del af udgifterne, udredes denne af statskassen.

Stk. 3. For anlægsbidrag har staten pant og fortrinsret som for kommunale ejendoms-skatter under forudsætning af, at der er sket tinglysning på den pågældende ejendom af den i § 6 nævnte beslutning.

Stk. 4. Landbrugsministeren foranlediger snarest muligt efter afsigelse af kendelse efter stk. 1 anlægsbidragenes størrelse tinglyst som byrde på de enkelte ejendomme. Samtidig aflyses tinglysningen efter § 6, stk. 3, på de ejendomme, der ikke er blevet bidragspligtige.

§ 13. Landbrugsministeren kan yde henstand med betaling af anlægsbidrag, således at der i 3 år efter foranstaltningens gennemførelse hverken svares afdrag eller rente og anlægsbidraget derefter afdrages og forrentes i indtil 20 år efter landbrugsministerens

nærmere bestemmelse. Rentefoden fastsættes under hensyn til vilkårene for tilsvarende private lån.

Stk. 2. Ydelserne kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan bestemme, at en henstandsordning bortfalder, såfremt ejendommen overgår til anden anvendelse end jordbrug.

§ 14. Landbrugsministeren fastsætter bestemmelser for tilsynet med arbejdernes udførelse og vedligeholdelse samt for udbetaling af og regnskabsafleggelse for forskudsbeløb.

Kapitel V.

I krafttræden m. v.

§ 15. Loven træder i kraft den 1. august 1966.

Stk. 2. Lov om landvinding, jfr. lovbestemt-gørelse nr. 153 af 30. april 1953, ophæves.

Stk. 3. Behandlingen af de projekter, der ved lovens ikrafttræden er godkendt af landbrugsministeren, foretages efter de hidtil gældende regler.

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Jul. Bomholt.

/ Boye Hansen.